

ת"פ (עכו) 8048-06-25 - מדינת ישראל נ' אבראהים זידאת

ת"פ (עכו) 8048-06-25 - מדינת ישראל נ' אבראהים זידאת ואחיםלום עכו

ת"פ (עכו) 8048-06-25

מדינת ישראל

נגדי

1. אבראהים זידאת

2. עבדאללה אלצואלה (עצייר)

בית משפט השלום בעכו

[23.06.2025]

כבוד השופט דינה עופר

גזר דין

באישור סגנית הנשיאה, כב' השופט זכירה, לקים את הדיון בתיק זה במצב החירום; ועל פי הסכמתם של הצדדים לקים את הדיון במצב החירום, כאשר הנאים נוכחים באמצעות הייעודות חזותית; יחתם גזר דין זה בהעדר הצדדים, ווישמע להם על ידי השופט התורן.

1. הנאים הורשו על פי הودאותם בעבריה של כניסה לישראל שלא חוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסתה לישראל, התשי"ב-1952.

2. מכתב האישום עולה כי הנאים, תושבי הרשות הפלסטינית, נמצאו ביום 1.6.25 שוהים בשטח מדינת ישראל, במאפייה באובלין, מבלי שבו ברשותם היתרי כניסה ושהייה כדין. עוד עולה מכתב האישום, כי הנאשם מס' 1 שהה בשטחי מדינת ישראל במשך חודש וחצי עבר למעטרו, ואילו הנאשם מס' 2 שהה בשטחי מדינת ישראל במשך חודש עבר למעטרו.

3. העבירה שבה הורשו הנאים פוגעת בערך המוגן של שמירה על ריבונות המדינה וגבולותיה, והיא חותרת תחת זכותה של המדינה לקבוע זהותם של הבאים בגבולות שעריה.

מתחם העונש הולם בגין עבירה זו, כאשר מדובר בנאים שנכנסו לתחומי מדינת ישראל למטרות פרנסה, בהעדר עבירות נלוות, נקבע בעבר בע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14). על פי הlica זו, מתחם העונש ההולם נע בין חדש מאסר על תנאי לחמשה חדש מאסר בפועל. מתחם זה אושר גם בע"פ 1195/22 אשחאדא נ' מדינת ישראל (27.12.22), שם חידד ביהם"ש העליון, כי עבורי הפלילי של הנאשם הוא גורם שיילך בחשבון בקביעת עונשו בתוך המתחם (או בחריגת לחומרה, במקרים המתאים).

בעניין אלהרוש נקבע עוד, כי "מידת החומרה של עבירות השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשנות עם שינוי הנסיבות ואף עשויה להשנות מוחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראווי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאות מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

4. קשה להעלות על הדעת שני קיצוני יותר במצב הביטחוני, מזה של מז' יומ 7.10.23, עת פתח ארגון הטרור חמאס במתקפת פתע רצחנית ואכזרית כלפי אזרחית מדינת ישראל, תושביה וחיליה. מאז מצויה מדינת ישראל במציאות ביטחונית שלא הייתה דומה לה בשנים האחרונות, ובמלחמה - "חרבות ברזל" - אשר עודה מתנהלת עד היום.

בהתאם, מצאו בתי המשפט המוחוזים, בכמה מקרים שהובאו לפניהם לאחר 7.10.23, לדון במתחם העונש ההולם על רקע המצב הביטחוני הנוכחי, וקבעו, כי מתחייבת החמרה של המתחם.

בעמ"ג (ב"ש) 31211-10-23 מדינת ישראל נ' אלנג'אר (22.10.23) קבע ביהם"ש, כי נוכח המצב הביטחוני, מקבלים הערכיים המוגנים, ובهم ביטחון המדינה וזכותה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, משנה תוקף ומחייבים החמרה בענישה. בהתאם נקבע מתחם שבין חדשניים לשבעה חדשני מאסר. מתחם זה - בין חדשניים לשבעה חדשני מאסר, לצד ענישה נלוית - אומץ גם על ידי ביהם"ש המוחוז בחיפה, בעמ"ג (ח'') 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב ואח' (6.11.23).

בעניין אחר קבע ביהם"ש המוחוז בחיפה מתחם שתחלתו בשלושה חדשני מאסר ועד שמונה חדשני מאסר, לצד מאסר מותנה וענישה נלוית (עמ"ג 38304-01-24 מדינת ישראל נ' עתמאן (25.1.24)). באותו עניין הדגיש ביהם"ש, כי מתחם העונש ההולם נקבע, בין היתר, בהתחשב במידת הפגיעה בערכיים המוגנים ובנסיבות הקשורות בביבוץ העבריה, ועל כן יש להבחין - בקביעת המתחם - בין הפרה קלה של הוראותיו של היתר כניסה, לצד המקל, לבין שהיא ארוכה בישראל ללא כל אישור, לצד המחמיר.

5. בעניינו, המאשימה בבקשתה לקבע מתחם ענישה של שלושה חדשניים עד שמונה חדשניים - ביחס לנאים מס' 1, שהה בשטחי המדינה במשך 45 ימים, ולמקם את עונשו של הנאשם ברף הנמור של מתחם זה; לצד זאת, המאשימה ראתה לנכון להפנות לגזר דין שניtan בביים"ש זה לפני ימים אחדים (ת"פ 62536-05-25) ובו נקבע כי המתחם הראווי חייב למשהה בשטחי המדינה במשך כחודשיים עובר למעצרו נבי בין חדשניים וחצי מאסר לבין שבעה חדשניים. בין עתרה המאשימה למתחם של חדשניים עד שבעה חדשניים - ביחס לנאים מס' 2, שהה בשטחי המדינה במשך חדש ימים, ולמקם את עונשו של הנאשם גם כן ברף הנמור של מתחם הענישה.

6. הסניגור הפנה לפסק דין שניtan בביים"ש השלום בקריות, ובו נגזר על הנאשם בשטחי המדינה במשך כשנה וחצי עובר ליום מעצרו עונש מאסר של חדשניים בלבד (ת"פ 12474-10-24); אלא שעל פי האמור בגזר הדין, באותו עניין עתרה המאשימה לקבעת מתחם שתחלתו בחודשים, וביהם"ש קיבל מתחם זה ומוקם את העונש ברף התחthon של המתחם, בהעדר עבר פלילי לנאים.

לטענת הסניגור, מדובר בפסק דין חלוט, להבדיל מפסק הדין שלו הפנייה המאשימה ([בת"פ 25-05-62536](#)),
שניתן רק ביום **10.6.25**.

לענין נסיבותיהם האישיות של הנאים טען הסניגור, כי שניהם צעירים (נאשם מס' 1 בן 23 שנים; נאשם מס' 2 בן 19 שנים), נעדרי עבר פלילי, שנכנסו לשטח מדינת ישראל לצרכי פרנסת.

7. לאור פסק הדין שפורטו לעיל, בר依 כי קיימת מגמת החמרה ביחס לעונשה שהיתה נהוגה עד ליום 23/10/7 ונראתה כי כיוון המתחם המקורי הוא בין חודשיים לשבעה חודשים מאסר, לצד מאסר מוותנה ועונשה נלוית; אולם, בנסיבות שבahn עסקין בשהייה ממושכת בתחום מדינת ישראל, ללא כל היתר להיכנס לתחוםיה, יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם חמור יותר.

הרף התחתון של מתחם העונשהמושפע על ידי משך השהייה, ויקבע בכל מקרה בהתאם לנסיבותו. אפנה תשומת הלב, למשל, לעפ"ג (מח' ח' 53265-05-25), שם נקבע, בהסתמכת הצדדים, עונש מאסר בן ארבעה חודשים לנאים, נעדר עבר פלילי, שהה בשטחי המדינה במשך שנה וחצי ללא היתר; וזאת חלף שלושה חודשים מאסר בלבד שהשת עליו בימ"ש השלום.

עם זאת, מאחר והמאשימה עצמה אמנה טענה למתחם שתחילתו בשלושה חודשים, אך הפנייה - תוך הסכמה - לגזר דין של בימ"ש זה שנitan לפני זמן קצר, ושבו נקבע מתחם שתחילתו בחודשיים וחצי; ומכיון שאין מדובר בעניינו במקרה דומה לזה הנזכר לעיל, דהיינו מדובר בשהייה בת חדש וחצי (להבדיל משנה וחצי); אקבע אף אני בעניינו של הנאים מס' 1 מתחם עונש שתחילתו בחודשיים וחצי, לצד מאסר מוותנה ועונשה נלוית.

ביחס לשני הנאים עתירה המאשימה לגוררת העונש ברף התחתון של המתחם שייקבע. 8. נתתי דעתני גם לטענותו של הסניגור, כי מדובר בשני נאים צעירים, שנכנסו לשטחי המדינה לצרכי פרנסת בלבד. לזכותם של הנאים תזקף גם העובדה שבחרו להודות בעבירה המיוחסת להם בהזמנות הראשונה, וכן העובדה שאין להם עבר פלילי.

9. בנסיבות העניין ובשים לב למתחמים שצינו לעיל, אני רואה לנכון לגזר את דיןם של הנאים בלבד:

הנאשם מס' 1:

א. מאסר לתקופה של חודשים וחצי מיום מעצרו, בתאריך 1.6.25;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של חודשים למשך שנה, וה坦אי הוא כי הנאים לא יבצעו בתקופה זו את העבירה שבאה הורשע, וירשע עליה בדיון;

ג. חתימה על התcheinות כספית, בסך 2,000 ₪, להימנע מביצוע העבירה שבאה הורשע, במשך תקופה של שנה מהיום. אם לא תיתחם ההתחייבות יאסר למשך 10 ימים נוספים.

הנאשם מס' 2:

א. מאסר לתקופה של חודשים מיום מעצרו, בתאריך 1.6.25;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של חודשים למשך שנה, וה坦אי הוא כי הנאים לא יבצעו בתקופה זו את העבירה שבאה הורשע, וירשע עליה בדיון;

ג. חתימה על התcheinות כספית, בסך 2,000 ₪, להימנע מביצוע העבירה שבאה הורשע, במשך תקופה של שנה מהיום. אם לא תיתחם ההתחייבות יאסר למשך 10 ימים נוספים.

זכות ערעור תוך 45 ימים מיום.

ניתנה היום, כ"ז סיון תשפ"ה, 23 يونيو 2025, בהעדר הצדדים.